

Podatek liniowy: Dla przedsiębiorcy po roku, dla wspólnika od razu

Artur Cmoch

doradca podatkowy, wspólnik zarządzający GWW Tax

Wpraktyce stosowania przepisów określających zasady korzystania ze stawki liniowej dla opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej pojawiają się problemy wynikające z braku zrozumienia przez organy podatkowe statusu wspólników spółek osobowych.

Przepisy ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2011 r. nr 74, poz. 397 z późn. zm.) przewidują, dla osób prowadzących działalność gospodarczą, możliwość wyboru opodatkowania dochodów według stawki liniowej wynoszącej 19 proc. Nie każdy podatnik może jednakże od razu skorzystać z tej metody. Ograniczenia przewidziane są między innymi dla osób, które w ramach działalności gospodarczej chciałyby świadczyć usługi na rzecz byłego pracodawcy. Okres, w którym podatnik nie może opodatkować

liniowo dochodów z działalności wykonywanej na rzecz byłego pracodawcy, dotyczy roku podatkowego, w którym usługi wykonywane były jeszcze na podstawie umowy o pracę. Wprowadzenie tej zasady miało na celu ograniczenie przechodzenia przez pracowników ze stosunku pracy na umowy wykonywane w ramach działalności gospodarczej.

W praktyce pojawił się problem, jakie zasady należy zastosować w sytuacji, w której podatnik świadczył na podstawie umowy o pracę usługi na rzecz spółki osobowej, a następnie został wspólnikiem tej spółki. Czy w takim przypadku dochody osiągnięte z tytułu uczestniczenia w spółce osobowej mogą być opodatkowane stawką 19-proc., bez konieczności zastosowania opisanej powyżej karencji? Odpowiedź brzmi – podatnik może opodatkować dochody osiągnięte przez spółkę osobową według li-

niowej stawki, od razu po dokonaniu wyboru opodatkowania według liniowej stawki, bez względu na to, czy wcześniej świadczył na rzecz tej spółki usługi na podstawie umowy o pracę. Przepisy w tym zakresie są jasne i nie powinny budzić wątpliwości. Rozpatrując omawiany problem, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na fakt, iż wspólnik spółki osobowej osiąga co prawda dochody kwalifikowane do źródła działalności gospodarczej, ale to nie on prowadzi działalność gospodarczą, lecz

Przepisy przewidują dla osób prowadzących działalność gospodarczą możliwość wyboru opodatkowania dochodów według stawki liniowej wynoszącej 19 proc.

spółka. Jeżeli zatem osoba fizyczna zostaje wspólnikiem spółki osobowej, nie można przyjąć, że docho-

dy tym samym do wykonywania przez tę osobę usług na rzecz byłego pracodawcy. Oczywiście świadczenie usług przez wspólników spółek osobowych na rzecz tych spółek jest możliwe. W takiej sytuacji dochodzi do świadczenia usług przez osobę fizyczną działającą w charakterze przedsiębiorcy na rzecz innego przedsiębiorcy, czyli spółki. Natomiast w sytuacji, w której osoba fizyczna jest wspólnikiem spółki osobowej i nie świadczy na rzecz tej spółki usług, mamy do czynienia z jednym przedsiębiorcą, czyli spółką. Rozwiązanie omawianego problemu interpretacyjnego leży w zrozumieniu pojęcia przedsiębiorcy. Zgodnie z przepisami ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r. nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Wspólnik spółki osobowej nie jest przedsiębiorcą i przez sam fakt bycia wspólnikiem nie świadczy na rzecz spółki żadnych usług. Jeżeli zatem pracownik zostaje wspólnikiem spółki osobowej, nie ma żadnych ograniczeń do opodatkowania osiągniętych przez niego dochodów z tytułu uczestniczenia w spółce według stawki 19-proc.